

TRAKTAT

między Rzeczpospolitą Polską i Federacją Rosyjską o handlu i współpracy gospodarczej,

sporządzony w Warszawie dnia 25 sierpnia 1993 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 25 sierpnia 1993 r. w Warszawie został sporządzony Traktat między Rzeczpospolitą Polską i Federacją Rosyjską o handlu i współpracy gospodarczej w następującym brzmieniu:

**TRAKTAT
między Rzeczpospolitą Polską i Federacją Rosyjską
o handlu i współpracy gospodarczej**

Rzeczpospolita Polska i Federacja Rosyjska, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”.

- kierując się postanowieniami Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską o przyjaznej i dobrosąsiedzkiej współpracy z dnia 22 maja 1992 r.,
- pragnąc umocnić przyjazne stosunki między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską, w szczególności w dziedzinie handlu i współpracy gospodarczej, w celu wzajemnego sprzyjania podniesieniu poziomu współpracy gospodarek narodowych,
- dążąc do dalszego rozwoju handlu i współpracy gospodarczej na zasadach równości i wzajemnej korzyści na podstawach długoterminowych oraz do tworzenia w tym celu niezbędnych warunków i przesłanek,
- zamierzając rozwijać swoje stosunki w sferze handlu zgodnie z zasadami Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT),

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Umawiające się Strony będą podejmować niezbędne środki w celu zapewnienia, ułatwiania i popierania dalszego rozwoju handlu i różnorodnych form współpracy gospodarczej między obu państwami, w tym współpracy międzyregionalnej.

Artykuł 2

1. Polskie i rosyjskie właściwe organy, urzędy i organizacje sprzyjać będą, w ramach swoich kompetencji oraz zgodnie z działającym w każdym z państw ustawodawstwem, rozszerzeniu handlu i rozwojowi współpracy gospodarczej we wszystkich dziedzinach i sektorach gospodarki narodowej, w tym współpracy na szczeblu małych i średnich przedsiębiorstw, niezależnie od form ich własności, oraz współpracy między poszczególnymi regionami każdego z państw.

2. Współpraca ta prowadzona będzie w szczególności w takich dziedzinach, będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania, jak:

- przemysł, w tym: paliwowo-energetyczny, wydobywczy, elektromaszynowy, farmaceutyczny, lekki oraz rolno-spożywczy,

- rolnictwo, w tym hodowla zwierząt,
- energetyka i nośniki energii,
- budownictwo i usługi budowlane,
- transport i łączność,
- gospodarka morska i rybołówstwo,
- ochrona środowiska,
- badania naukowe, ich zastosowanie, wykorzystanie i transfer technologii,
- handel towarami i usługami,
- certyfikacja towarów,
- finanse, bankowość i ubezpieczenia oraz rynek papierów wartościowych,
- przygotowanie i szkolenie kadr,
- turystyka.

3. Współpraca przewidziana w niniejszym artykule realizowana będzie w szczególności poprzez:

- rozwój współpracy produkcyjnej i kooperacji przemysłowej,
- projektowanie, budowę i modernizację obiektów przez podmioty gospodarcze jednego państwa na terytorium drugiego państwa lub wspólnie przez podmioty gospodarcze obu państw na ich terytorium lub na terytorium państw trzecich,
- rozwój współpracy inwestycyjnej, w tym związanej z energiką i systemem komunikacyjnym,
- tworzenie wspólnych przedsiębiorstw i organizacji z kapitałem mieszanym,
- świadczenie usług technicznych i konsultingowych oraz kształcenie kadr,
- wzajemne delegowanie specjalistów i personelu technicznego,
- organizację i prowadzenie wystaw i targów,
- inne formy współpracy.

Artykuł 3

Umawiające się Strony tworzyć będą korzystne warunki do harmonijnego rozwoju i dywersyfikacji stosunków gospodarczych. Będą one popierać i zezwalać na kontakty bezpośrednie między biznesmenami we wszystkich stadiach produkcji przemysłowej, a także na poziomie końcowych użytkowników. Umawiające się Strony będą sprzyjać bezpośrednim kontaktom między przedstawicielami organizacji handlowych i gospodarczych oraz instytucji ekonomicznych.

Umawiające się Strony będą, zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron oraz ich zobowiązaniami międzynarodowymi, podejmować niezbędne środki, a także — poprzez zawieranie porozumień dwustronnych i wielostronnych — stwarzać warunki służące rozwojowi wzajemnie korzystnej współpracy gospodarczej.

Artykuł 4

1. Umawiające się Strony przyznają sobie w handlu towarami traktowanie największego uprzywilejowania w stosunku do:

- cel i opłat stosowanych wobec importu i eksportu, łącznie z metodami pobierania tych cel i opłat,

- przepisów dotyczących odprawy celnej, tranzytu, składowania i przeladunku,
- podatków i innych wewnętrznych opłat wszelkiego rodzaju pobieranych bezpośrednio lub pośrednio od towarów importowanych,
- metod dokonywania płatności z tytułu obsługi handlu i ich transferu,
- reguł dotyczących sprzedaży, zakupu, przewozu, dystrybucji i wykorzystania towarów na rynku wewnętrznym.

2. Każda z Umawiających się Stron przyzna towarom pochodzącym z lub eksportowanym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony niedyskryminacyjne traktowanie przy stosowaniu ograniczeń ilościowych i wydawaniu licencji.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do:

- a) przywilejów udzielanych w celu stworzenia lub w wyniku stworzenia unii celnej lub strefy wolnego handlu, rozumianego zgodnie z ich definicją zawartą w artykule XXIV GATT,
- b) przywilejów udzielanych państwom sąsiednim w celu ułatwienia handlu przygranicznego,
- c) przywilejów przyznanych państwom rozwijającym się zgodnie z Układem ogólnym w sprawie taryf celnych i handlu (GATT).

Artykuł 5

1. Statki, ich załogi oraz ładunki jednej Umawiającej się Strony w czasie wejścia, postoju i wyjścia z portów drugiej Umawiającej się Strony traktowane będą na równi ze statkami, ich ładunkami i załogami państwa najbardziej uprzywilejowanego.

2. Postanowienia ustępu 1 nie dotyczą statków żeglugi przybrzeżnej.

3. Każda z Umawiających się Stron będzie uznawać państwową przynależność statku drugiej Umawiającej się Strony na podstawie dokumentów statku, wystawionych przez właściwe władze tej Umawiającej się Strony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

4. Dokumenty statku, włącznie z tymi, które odnoszą się do załogi, wystawiane i uznawane przez właściwe władze jednej z Umawiających się Stron, będą uznawane przez właściwe władze drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 6

1. Eksport i import towarów oraz świadczenie usług w ramach niniejszego traktatu dokonywane będzie na podstawie kontraktów zawieranych między polskimi i rosyjskimi podmiotami gospodarczymi, osobami prawnymi i fizycznymi.

2. Wszystkie rozliczenia i płatności między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską będą dokonywane w walutach wymiennalnych po cenach światowych i na warunkach przyjętych w międzynarodowej praktyce handlowej i finansowej. W trybie porozumienia Umawiających się Stron, rozliczenia i płatności mogą być także dokonywane w innej formie, zgodnie z ustawodawstwem każdego z państw.

3. Właściwe organy i organizacje polskie i rosyjskie mogą zawierać umowy roczne i wieloletnie, określające warunki, zakres rzeczowy i wielkości importu oraz eksportu towarów i usług o podstawowym znaczeniu dla gospodarek obu państw. Podmioty gospodarcze obu państw mogą zawierać wieloletnie kontrakty na eksport i import towarów oraz świadczenie usług.

Artykuł 7

1. Umawiające się Strony dążyć będą do unikania konfliktowych sytuacji w handlu wzajemnym. Jeżeli jednak w handlu między Umawiającymi się Stronami pojawią się problemy, w tym zwłaszcza takie, których powodem jest import towarów z jednej ze Stron, podejmować one będą konsultacje ukierunkowane na poszukiwanie wzajemnie zadowalającego rozwiązania powstałych problemów.

2. W szczególności, gdy w handlu wzajemnym jakikolwiek towar importowany jest na terytorium jednej z Umawiających się Stron w tak zwiększonych ilościach lub na takich warunkach, które powodują lub grożą spowodowaniem szkody rodzimym producentom towarów podobnych lub bezpośrednio konkurujących, Umawiające się Strony mogą podejmować środki ochronne na warunkach i zgodnie z procedurą przewidzianą w ustępach 3, 4, 5 i 6 niniejszego artykułu.

3. Umawiająca się Strona stwierdzająca szkodę lub jej groźbę zwróci się z prośbą do drugiej Strony o przeprowadzenie konsultacji i udzieli jej informacji niezbędnych do szczegółowego zbadania powstałej sytuacji. Umawiające się Strony przystąpią do konsultacji nie później niż w ciągu 30 dni po przekazaniu przez jedną z nich takiej prośby.

4. Jeżeli w wyniku konsultacji Umawiające się Strony nie osiągną, w ciągu 30 dni od daty wystąpienia przez jedną z nich z prośbą o przeprowadzenie takiej konsultacji, porozumienia odnośnie do działań pozwalających uniknąć sytuacji, o której mowa w ustępie 2, Umawiająca się Strona, która zwróciła się z prośbą o przeprowadzenie konsultacji, będzie miała prawo zastosować stosowne środki ograniczające import odpowiednich towarów z drugiej Umawiającej się Strony w takim stopniu i na taki okres, który jest niezbędny dla zapobieżenia lub usunięcia szkody.

5. W sytuacjach krytycznych, kiedy powstrzymanie się od podjęcia działań może spowodować straty trudne do usunięcia, Umawiająca się Strona może czasowo zastosować działania ochronne. Jednakże w takim przypadku Umawiające się Strony powinny niezwłocznie przystąpić do odpowiednich konsultacji w celu rozwiązania powstałej sytuacji.

6. Przy wyborze środków Umawiające się Strony będą przyznawać pierwszeństwo tym, które w najmniejszym stopniu mają negatywny wpływ na osiągnięcie celów niniejszego traktatu.

Artykuł 8

1. Traktat niniejszy nie wyklucza zastosowania przez każdą z Umawiających się Stron środków, które uważa ona za uzasadnione względami moralności publicznej, zapewnienia praworządności lub bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin, ochrony środowiska, ochrony praw własności przemysłowej i intelektualnej bądź stosowania przepisów dotyczących operacji ze

złotem lub srebrem lub też wprowadzonych w celu ochrony wartości artystycznych, historycznych i archeologicznych. Takie zakazy i ograniczenia nie powinny jednak stanowić środka samowolnej dyskryminacji lub ukrytych ograniczeń w stosunku do handlu między obu państwami.

2. Traktat niniejszy nie wyklucza zastosowania środków uzasadnionych względami ochrony specjalnych lub istotnych interesów bezpieczeństwa, w tym działań odnośnie do:

- a) materiałów rozszczepialnych lub materiałów, z których są produkowane,
- b) handlu bronią, amunicją, wyposażeniem wojskowym oraz handlu innymi towarami i materiałami, mającymi za cel wyposażenie instytucji wojskowych,
- c) środków stosowanych w czasie wojny i w innych sytuacjach nadzwyczajnych wynikających z stosunkach międzynarodowych lub w celu przestrzegania podjętych zobowiązań w sprawie podtrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

3. Traktat niniejszy nie wyklucza zastosowania przez każdą z Umawiających się Stron nadzoru i kontroli eksportu, importu i tranzytu towarów i technologii objętych kontrolą międzynarodową.

Artykuł 9

1. Umawiające się Strony będą udzielać i zapewniać ochronę praw własności intelektualnej, włącznie ze środkami do udzielenia i dochodzenia takich praw. Ochrona będzie zapewniana zgodnie z konwencjami i porozumieniami międzynarodowymi dotyczącymi własności intelektualnej, których członkami są Umawiające się Strony, lub na zasadzie wzajemności i niedyskryminacji.

2. W rozumieniu niniejszego traktatu „ochrona praw własności intelektualnej” obejmuje w szczególności ochronę na podstawie prawa autorskiego, w tym programów komputerowych, baz danych i praw pokrewnych, ochronę znaków towarowych, nazw miejsc pochodzenia towaru, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, wynalazków, topografii układów scalonych, jak również nie ujawnionej informacji o *know-how*.

Artykuł 10

Właściwe organy Umawiających się Stron sprzyjać będą, zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym w każdym z państw, polskim i rosyjskim podmiotom gospodarczym oraz osobom prawnym w tworzeniu i działalności przedstawicielstw, biur i punktów obsługi technicznej towarów eksportowanych oraz izb handlowo-przemysłowych, ośrodków informacyjno-handlowych i innych organizacji sprzyjających rozwojowi handlu i współpracy gospodarczej.

Artykuł 11

1. Każda z Umawiających się Stron posiadać będzie przedstawicielstwo handlowo-ekonomiczne jako część składową swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, poprzez które prowadzić ona będzie swoją politykę w zakresie handlu zagranicznego i innych rodzajów zagranicznej działalności gospodarczej.

2. Pracownicy przedstawicielstw handlowo-ekonomicznych wchodzi w skład personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i korzystają z odpowiednich przywilejów i immunitetów wynikających z pełnionych funkcji.

3. Każda z Umawiających się Stron, na podstawie odrębnego porozumienia z drugą Umawiającą się Stroną, może otwierać oddziały swojego przedstawicielstwa handlowo-ekonomicznego w innych miastach. Oddziałom przyznawany jest ten sam status, który przyznano przedstawicielstwu handlowo-ekonomicznemu.

Artykuł 12

1. Umawiające się Strony powołują Wspólną Polsko-Rosyjską Komisję do Spraw Handlu i Współpracy Gospodarczej, zwaną dalej Komisją.

2. Podstawowymi zadaniami Komisji są:

- a) opracowywanie propozycji i rozwiązań w celu realizacji porozumień zawartych między obu państwami w zakresie handlu i współpracy gospodarczej,
- b) przygotowywanie propozycji i zaleceń zmierzających do dalszego rozwoju handlu i współpracy gospodarczej,
- c) określenie dziedzin o znaczeniu priorytetowym dla obu państw, w których rozszerzenie współpracy uznaje się za szczególnie wskazane,
- d) podejmowanie decyzji w sprawach spornych dotyczących realizacji lub interpretacji postanowień niniejszego traktatu.

3. Komisja składa się z sekcji polskiej i rosyjskiej, tworzonej na zasadzie parytetu. Przewodniczący sekcji krajowych mianowani są zgodnie z trybem przyjętym w każdym z państw.

4. Komisja zbierać się będzie na posiedzenia zasadniczo dwa razy w roku, kolejno w Moskwie i w Warszawie, w uzgodnionych terminach. Na prośbę jednej z Umawiających się Stron mogą być zwoływane posiedzenia nadzwyczajne.

5. Komisja ustala swój wewnętrzny regulamin i program pracy.

Artykuł 13

1. Umawiające się Strony ustalają, że rozbieżności lub spory mogące powstać na skutek interpretacji bądź stosowania niniejszego traktatu, a także wszystkie inne problemy wynikające z niniejszego traktatu będą rozstrzygane przez Wspólną Polsko-Rosyjską Komisję do Spraw Handlu i Współpracy Gospodarczej.

2. Każda z Umawiających się Stron ma prawo przekazać do rozpatrzenia Komisji spór wynikający z interpretacji lub stosowania niniejszego traktatu.

3. Komisja może rozstrzygnąć spór przez podjęcie decyzji.

4. Każda z Umawiających się Stron będzie zobowiązana do podjęcia środków niezbędnych do wypełnienia decyzji określonej w ustępie 3 niniejszego artykułu.

5. W przypadku gdy rozstrzygnięcie sporu nie będzie możliwe w ciągu dwóch miesięcy od dnia przekazania go Komisji, odpowiednio do ustępu 2 niniejszego artykułu, Umawiające się Strony przeprowadzą pilne konsultacje odpowiednimi kanałami na prośbę którejkolwiek z Umawiających się Stron w celu rozpatrzenia powstałych kwestii,

dotyczących interpretacji bądź stosowania niniejszego traktatu, i podejmą wspólne decyzje w tych sprawach, kierując się postanowieniami niniejszego traktatu i mającymi zastosowanie normami prawa międzynarodowego.

6. Jeśli spór nie będzie rozstrzygnięty w wyniku konsultacji przewidzianych w ustępie 5 niniejszego artykułu w rozsądnym terminie, lecz nie dłuższym niż sześć miesięcy, Umawiające się Strony przystąpią do rozmów odnośnie do możliwości zastosowania innych sposobów rozstrzygnięcia sporów, jakie mogą powstać w związku z interpretacją bądź stosowaniem niniejszego traktatu, w tym arbitrażu i innych środków, przewidzianych przez prawo międzynarodowe.

Artykuł 14

Z dniem wejścia w życie niniejszego traktatu tracą moc w stosunkach polsko-rosyjskich:

- 1) Układ handlowy między Rzeczpospolitą Polską i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich z dnia 7 lipca 1945 r.;
- 2) Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o utworzeniu Międzyrządowej Polsko-Radzieckiej Komisji Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej z dnia 15 kwietnia 1964 r.;
- 3) Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o wzajemnych stosunkach gospodarczych z dnia 13 listopada 1990 r.;
- 4) Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Rosyjskiej Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej o współpracy w dziedzinie handlu i gospodarki z dnia 3 września 1991 r.

Artykuł 15

Niniejszy traktat nie narusza praw i zobowiązań wynikających z porozumień międzynarodowych zawartych przez każdą z Umawiających się Stron.

Artykuł 16

1. Niniejszy traktat podlega ratyfikacji i wejdzie w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Moskwie.

2. Niniejszy traktat zawiera się na czas nieokreślony. Niniejszy traktat może być wypowiedziany przez każdą z Umawiających się Stron. W takim wypadku traktat traci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia notyfikacji drugiej Umawiającej się Stronie o jego wypowiedzeniu.

3. Postanowienia niniejszego traktatu stosowane będą do kontraktów zawartych w okresie jego obowiązywania i nie zakończonych do momentu zakończenia obowiązywania niniejszego traktatu.

Sporządzono w Warszawie dnia 25 sierpnia 1993 r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy z językami polskim i rosyjskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Za Rzeczpospolitą Polską:
L. Wałęsa

Za Federację Rosyjską:
B. Jelcyń

Po zaznajomieniu się z powyższym traktatem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 1 grudnia 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*